

dag oplever nedskæringer i kommuner og amter over hele landet.

I Enhedslisten vil vi gerne tage pengene, hvor de er. Vi vil gerne bekæmpe erhvervslivets og de riges skattefiduser og skattesnyderi. Vi vil bruge flere penge på kontrol af erhvervslivet. Vi vil tage penge fra de multinationale selskaber og Nordsøolien. Og vi er selvfølgelig ligesom SF glade for, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre efterhånden begynder at være med på de noder.

Et ottende sted, jeg vil tage fat i, som er en lille sten, er nedskæringerne på ulandshjælpen. Det er noget, der stort set ikke er blevet diskuteret i dag. Regeringen tager penge fra de fattigste mennesker i verden. Ulandshjælpen skæres med 649 mio. kr. Jamen det er da et lille beløb for Danmark, herregud! Men det er det ikke for de fattige lande. Jeg kan da fortælle, at de 649 mio. kr. er mere, end hvad det samlede uddannelsesbudget i Malawi er om året. Og Malawi er altså et land med en befolkning, der er tre gange så stor som Danmarks. Det er jo de riges arrogance at kalde det beløb for et greb i lommen.

Kl. 21.20

Enhedslisten vil i stedet for øge ulandsbistanden. Vi vil øge ulandsbistanden til 1 pct. af BNI, og vi vil målrette pengene til at støtte de fattigste og sikre en social udvikling, sikre lighed, sikre uddannelse og demokrati og menneskerettigheder.

Så har vi den sidste sten, og jeg ved ikke helt, om jeg skal kalde den en sten, for det er faktisk mest af alt et spørgsmål om noget, regeringen ikke gør, og det er et spørgsmål om at se passivt til, når lavkonjunkturen slår ind. Regeringen har jo ret. Det er jo ikke forkert, når regeringen står heroppe og siger, at der er international afmatning. Det er da fuldstændig korrekt. Men regeringen har jo et valg. Den kan enten se passivt til med det resultat, at lavkonjunkturen bliver værre, eller regeringen kan gribe aktivt ind og dermed afbøde de værste effekter.

Desværre har vores regering valgt at se passivt til. Den er ikke kommet med et eneste bud på, hvordan der skabes flere arbejdspladser. I den nuværende situation ville det faktisk være mere effektivt at målrette investeringer mod at bygge flere boliger, få gang i byfornyelsen, udbygge den offentlige service, forbedre normeringerne i daginstitutionerne, få banket klassekvotienterne ned, satse på bedre miljø igennem investering i vedvarende energi, sikre, at der er or-

dentlig og billig kollektiv trafik og sikre et ordentligt arbejdsmiljø.

Lige præcis en plan herfor har Enhedslisten fremlagt. Det er en beskæftigelsesplan. Den har de ændringsforslag, som Enhedslisten vil stille til regeringens finanslovsforslag. Men regeringspartierne har tidligere i dag begrundet, at de ikke vil være med til den type investeringer, idet de mange arbejdsløse ikke skal være inden for det offentlige, men skal overføres til den private sektor, og det synes jeg sådan set er et interessant standpunkt, eftersom beskæftigelsen også falder i den private sektor og regeringen heller ikke gør noget som helst her for at få beskæftigelsen i vejret.

Den ene lille sten efter den anden kastes, og hver for sig fylder de ikke meget, men tilsammen skubber de til læsset og sætter et skred i gang, et jordskred, der vil begrave det, der er socialt, det, der er solidarisk, og det, der er miljørigtigt, et jordskred, som begraver velfærdsstaten. På toppen af den jordbunke skal så de rigeste, de mest egoistiske og de mest asociale sidde og nyde tilværelsen i Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis liberalistiske paradisi.

Jeg synes, vi skal en anden vej. Jeg synes, vi skal bryde med klientgørelsen, jeg synes, vi skal bryde med udstødningen, og jeg synes, vi skal stoppe ødelæggelsen af natur og miljø. Mennesker skal have mulighed for at udfolde sig gennem arbejde og gennem uddannelse, og almindelige mennesker skal altså have en mulighed for at påvirke deres egen situation. Det gør man ikke ved at lade arbejdsløsheden stige og blot se passivt til.

Vi vil kæmpe for, at de kræfter, som vil bekæmpe fattigdom og ulighed og kæmpe for social og økonomisk udvikling, demokrati og menneskerettigheder, støttes. Og det er ud fra de hovedsynspunkter Enhedslisten vil stille sine ændringsforslag til finansloven, forslag, som vil føre til en radikal omfordeling til fordel for almindelige mennesker betalt af de rigeste og betalt af de multinationale selskaber.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Lad mig indledningsvis konstatere, at det ikke bliver med Kristeligt Folkeparti, at den samlede finanslov skal afstemmes. Det er næppe den store overraskelse for Tinget her, og det skyldes jo især, at Kristeligt Folkeparti ikke er enig i den